

א(ל)סלללל עלללל!

ערבית מדוברת למתקדמים

'ה' הידיעה - 'אל'

צמד אותיות המתווסף לפני המילה ומציין שהמילה מיוחדת.
כמו 'ה' הידיעה בעברית (היכן שבעברית נוסף 'ה', כך גם בערבית).
ישנן אותיות הנקראות "אותיות שמש" אשר בצירופן אל "אל" הידיעה לא נבטא את האות 'ל'
אלא נשים דגש על האות הראשונה של המילה.

אותיות השמש

ס ר ט"ן ז ל ל"ן צ"ד ר ש"ת ג'

דוגמאות

1. הבית = אֵלֶּבֶית

2. המחשב = אֵלֶּחְסוּב

3. השלום = אֵל(ל)סָּלָאם

4. הדירה = אֵל(ל)דָּרָאָר

זכר/נקבה

ש"ע בזכר + 'ה' = ש"ע בנקבה

ש"ת + "ה" = ש"ת בנקבה

ש"ע שנגמר ב"ה" – נוכל לדעת שהוא ש"ע בנקבה

האות "ה" המסמלת נקבה בערבית נקראת **תא מרבוטה**

תא מרבוטה בסמיכות

בדומה לעברית, בצירוף סמיכות, תא מרבוטה
בסוף מילה תהפוך לת' רגילה

אוניברסיטה + תל אביב = אוניברסיטת תל אביב

ג'אמעה + תל אביב = ג'אמעַת תל אביב

דוגמאות

תְּלַמִּיז + 'ה' = תְּלַמִּיזָה (תלמידה).

גִּ'דִיד + 'ה' = גִּ'דִידָה (חדשה).

מַעֲלָם + 'ה' = מַעֲלָמָה (מורה).

סִיָּאָרָה (רכב).

בָּלָד (יישוב). **יוצא דופן!**

טָרִיק (דרך). **יוצא דופן!**

כינויי שייכות בש"ע – זכר – בית

ביתי

אָנא (הבית שלי)

ביתך

אָנה (הבית שלך)

ביתו

אָנתי (הבית שלך)

ביתו

הֶנּוּ (הבית שלו)

ביתָהּ

הֶיּ (הבית שלה)

ביתָנוּ

אָחָנוּ (הבית שלנו)

ביתְכֶם

אָנְתוּ (הבית שלכם)

ביתָהֶם

הֶם (הבית שלהם)

כינויי שייכות בש"ע נקבה - סִיָּאָרָה

סִיָּאָרָתִי

אָנָא (המכונית שלי)

סִיָּאָרָתְךָ

אָנְתָּ (המכונית שלך)

סִיָּאָרָתְךָ

אָנְתִּי (המכונית שלך)

סִיָּאָרָתוֹ

הֵנוֹ (המכונית שלו)

סִיָּאָרָתָהּ

הֵיָּ (המכונית שלה)

סִיָּאָרָתָנָא

אָחָנָא (המכונית שלנו)

סִיָּאָרָתְכֶם

אָנְתוּ (המכונית שלכם)

הטיית מילות היחס

כשאנו רוצים להטות מילות יחס נשתמש בסיומות השייכות שלמדנו בש"ע

אָנא	אַנט	אַנְתִּי	הוּ	הִי	אַחַנא	אַנְתּוּ	הֵם
מִן	מִנִּי	מִנְּךָ	מִנּוּ	מִנְּהָא	מִנְּא	מִנְּכֶם	מִנְּהֶם
עֲנֵד	עֲנִדִּי	עֲנִדְּךָ	עֲנִדּוּ	עֲנִדְּהָא	עֲנִדְּא	עֲנִדְּכֶם	עֲנִדְּהֶם
מֵע	מֵעִי	מֵעֶךָ	מֵעוּ	מֵעֶהָא	מֵעֶנָּא	מֵעֶכֶם	מֵעֶהֶם
כֵּל	כֵּלִי	כֵּלְךָ	כֵּלּוּ	כֵּלְהָא	כֵּלנָא	כֵּלכֶם	כֵּלהֶם

הטיית מילות יחס

ישנן מילות יחס אשר נגמרות באותיות או"י ועלינו להטות אותן באופן מעט שונה כשנוסיף את הכינוי החבור האות האחרונה תהפוך לאות מאריכית!

אָנָא	אַנְתְּ	אַנְתִּי	הוּ	הִי	אַחְנָא	אַנְתּוּ	הֵם
עָלָא	עָלִי	עָלִיכ	עָלִיכִי	עָלִיָּה	עָלִיָּהָ	עָלִינָא	עָלִיהֶם
פִּי	פִּי	פִּיכ	פִּיכִי	פִּיָּה	פִּיָּהָ	פִּינָא	פִּיהֶם

ריבוי שלם

בִּיָּאָע - מוכר

בִּיָּאָעִין - מוכרים

בִּיָּאָעֵאת - מוכרות

עֲטָשָׁאן - צמא

עֲטָשָׁאנִין - צמאים

עֲטָשָׁאנֵאת - צמאות

מְעָלָם - מורה

מְעָלָמִין - מורים

מְעָלָמֵאת - מורות

ריבוי שבור

ריבוי בו המילה ביחיד הופכת למילה אחרת ברבים

בית-בית	דָּכָאן-חנות
בִּיּוֹת-בתים	דָּכָאכִין-חנויות

ישנן מספר תבניות לפיהן ניתן לדעת את הריבוי השבור של המילה.

שמות תואר	מקומות	עיסוקים
ג' דִּיד-חדש	מְדָרְסָה-בית ספר	תְּאֵג'ר-סוחר
ג' דָּאד-חדשים	מְדָאֲרֶס-בתי ספר	תְּג'אר-סוחרים
כְּבִיר-גדול	מְטְבַח'-מטבח	טְאֵלֵב-סטודנט
כְּבָאר-גדולים	מְטָאֲבַח'-מטבחים	טְלָאב-סטודנטים

זוגי

בעברית בכדי לציין שם עצם זוגי, נוסיף הסיומת XXXיים
למילה.

לדוגמא: רגל- רגלִיים, יד- ידִיים, שנה- שנתִיים, שעה-
שעתִיים.

בערבית נוסיף את הסיומת XXXין למילה.

סנה- סנתִין, אח'- אחִין, אלד- אלדִין, סַאָרה-
סַאָרתִין.

הטיית הפועל "רוצה"

הפועל "רוצה" בערבית מורכב מהאותיות "בד" בתוספת הסיומות אשר למדנו בשיעורים הקודמים

אָנָא	אַנְתִּי	הוּ	הִי	אַחְנָא	אַנְתוּ	הֵם
בְּדִי	בְּדַכ	בְּדוּ	בְּדָהָא	בְּדַנָּא	בְּדַכֶּם	בְּדַהֶם

בכדי להפוך את הפועל לזמן עבר, נוסיף לפני ההטייה את המילה "כאן"

כינויי הרמז

רחוק

הָדָאֵכּ - ההוא

הָדֵיכּ - ההיא

הָדוּלָאֵכּ - ההם

קרוב

הָאָדָא - זה

הָאָדִי - זאת

הָאָדוּל - אלה

כינויי הרמז, הקרובים והרחוקים יכולים לבוא לפני ואחרי שם העצם

* בעת שימוש בכינויי הרמז הקרובים, ניתן להשתמש באות "ה"

כקיצור לכינויי הרמז

עורך היתרון וההפלגה

אם נרצה לתאר דבר מסוים כ"יותר" או כ"הכי" נשתמש בתבנית ספציפית

אֶזְעָרְךָ אֶכְבֶּרְךָ אֶזְעָרְךָ אֶכְבֶּרְךָ

כְּבִיר

אֶכְבֶּר

זְעַיִר

אֶזְעָר

בשימוש בערך היתרון נשתמש בתבנית + מילית היחס "מן"

בשימוש הערך ההפלגה נשתמש בתבנית + שם עצם

בניין ראשון

הטיית משקל פְּעָל -עבר

הטיית הפעלים במשקל פְּעָל בעבר תתבצע לפי
התבנית הבאה:

XXX + סיומת

הטיית משקל פָּעַל - עבר

דָּחַל - יִדְחִיל (נכנס)

אָנְתוּ דָּחִילָתוּ

הִנֵּּ דָּחִיל

אָנְא דָּחִילָת

הִנֵּם דָּחִילוּ

הִנֵּ דָּחִילָת

אָנְת דָּחִילָת

אָחְנָא דָּחִילָנָא

אָנְתִי דָּחִילָתִי

בניין ראשון

הטיית משקל פְּעֵל -עבר

הטיית הפעלים במשקל פְּעֵל בעבר תתבצע לפי
התבנית הבאה:

XXX + סיומת

XXX + סיומת (נסתרים)

הטיית משקל פֶּעַל - עבר

שָׁרַב - יִשְׁרָב (שתה)

אָנָּא	שָׁרַבְתָּ	הוּא	שָׁרַב	אָנְתוּ	שָׁרַבְתוּ
אַנְתָּ	שָׁרַבְתְּ	הִיא	שָׁרַבְתְּ	הֵם	שָׁרַבוּ
אַנְתִּי	שָׁרַבְתִּי	אַחַנָּא	שָׁרַבְנָא		

בניין ראשון דרך התילוי

צורה זו מציינת את שם הפעולה ומגיעה אחרי מילים כמו "בדי"
או לאחר פועל ומהווה צורת בסיס להטיות ההווה\עתיד (רוצה
לשתות, שכחתי לשאול, רציתי להכנס)

דַּחֵל – יִדְחֵל שָׁרַב – יִשְׁרַב מָסַכ – יִמָּסַכ

אות אית"ן + **XX** \ סיומת

בניין ראשון הטיית ההווה והעתיד

הטיית הפעלים במשקלי ההווה העתיד תתבצע לפי
התבנית הבאה:

בִּ+אות אית"ן + XXX \ סיומת

בניין ראשון

צורת הציווי

בשימוש בצורת הציווי נחליף את אות האית"ן הרלוונטית
באות "א" ונשאיר את הניקוד בו נוקדה אות האית"ן

דח'ל – ידח'ל שרב – ישרב מסכ – ימסכ

א + XXX \ סיומת

המספרים

3-10 מספר בצורת הסמיכות +ש"ע **בריו**

11-אין סוף מספר בצורת סמיכות +ש"ע **ביחיד**

ספרות הנגמרות ב"תא מרבוטה"

"תא מרבוטה" תהפוך לת' **רגילה**

מספרים-המשך

בשפה הערבית העשרות תמיד יגיעו **לאחר** היחידות

25- **חֲמִישָׁה וְעֶשְׂרִין** .

ספירת המאות – סמיכות + מֵאָה ה

600- **שֶׁשׁ מֵאוֹת** ה

ספירת האלפים

10-3- סמיכות + תֵּלָאֵף

19-11- סמיכות + אֶלֶף.

בין כל
הספרות
תחבר ו'
החיבור

גזרת ע"א-עבר

הטיית משקל **ג'אב-יג'יב** -עבר

הטיית הפעלים במשקל **ג'אב-יג'יב** בעבר תתבצע לפי
התבנית הבאה:

XX + סיומת

נוכחים

אָאX + סיומת

נסתרים

גזרת ע"א-עבר

הטיית משקל **ךאח-!רוח** -עבר

הטיית הפעלים במשקל **ךאח-!רוח** בעבר תתבצע לפי התבנית הבאה:

XX + סיומת

נוכחים

ךאח + סיומת

נסתרים

גזרת ע"א

צורת הציווי

בשימוש בצורת הציווי נשתמש בצורת התילוי ללא אות
אית"ן

ח'אפ – !ח'אפ

ךאח – !ךאח

ג'אב – !ג'אב

סיומת \ **אא**

סיומת \ **אא**

סיומת \ **אא**

בניין 2 עבר

הבניין השני מאופיין בכך שתמיד תופיע שדה על ע' הפועל
בהטיות העבר של הבניין השני, אותיות השורש ינוקדו
בקמץ

סיומת +X^ωXX_ד_ד.

בניין 2 תילוי

הבניין השני מאופיין בכך שתמיד תופיע שדה על ע' הפועל
בהטיות התילוי של הבניין השני, ע' הפועל תנוקד בצורה
בגופים ללא סיומת, ובשווא בגופים עם סיומת

אות אית"ן + X^{w}

אות אית"ן + X^{w} \ סיומת

בניין 2

הווה\עתיד

הבניין השני מאופיין בכך שתמיד תופיע שדה על ע' הפועל
בהטיות הווה\עתיד של הבניין השני, ע' הפועל תנוקד בצורה
בגופים ללא סיומת, ובשווא בגופים עם סיומת

ב+אות אית"ן+X^שX^שX

ב+אות אית"ן+X^שX^שX\סיומת

בניין 2

ציווי

הבניין השני מאופיין בכך שתמיד תופיע שדה על ע' הפועל
בכהטיות הציווי של הבניין השני, נוריד את האית"ן של
צורת התילוי

ש
X X X
: ד

ש
X X X
: ד
\ סיומת

בניין 3 עבר

הבניין השלישי מאופיין בכך שתמיד תופיע האות "א" בין פ' הפועל ל"ע" הפועל

בהטיות העבר של הבניין השלישי, אותיות השורש ינוקדו בקמץ

סיומת + ~~א~~ ~~א~~ ~~א~~

הטיית בניין 3 סָאעָד – !סָאעָד (עזר) עבר

אָנָא	סָאעָדַת	הִנֵּּן	סָאעָד	אָנְתוּ	סָאעָדְתוּ
אָנְתִּי	סָאעָדַת	הִנֵּּי	סָאעָדַת	הֵם־	סָאעָדוּ
אָנְתִּי	סָאעָדְתִּי	אֲחִנָּא	סָאעָדְנָא		

בניין 3 תילוי

הבניין השלישי מאופיין בכך שתמיד תופיע "א" בין פ' הפועל ל"י הפועל

בהטיות התילוי של הבניין השלישי, ע' הפועל תנוקד בצרה בגופים ללא סיומת, ובשווא בגופים עם סיומת

אות אית"ן + אַאֲ X

אות אית"ן + אַאֲ X \ סיומת

הטיית בניין 3 סָאעָד – !סָאעָד (עזר) תילוי

אָנָא	אָסָאעָד	הִנֵּּן !סָאעָד	אָנְתוּ תְסָאעָדוּ
אָנְת	תְסָאעָד	הִנֵּּן תְסָאעָד	הֵם !סָאעָדוּ
אָנְתִּי	תְסָאעָדִי	אָחָנָא	נְסָאעָד

בניין 3

הווה\עתיד

הבניין השלישי מאופיין בכך שתמיד תופיע "א" בין פ' הפועל ל"י הפועל

בהטיות הווה\עתיד של הבניין השלישי, ע' הפועל תנוקד בצרה בגופים ללא סיומת, ובשוא בגופים עם סיומת

ב+אות אית"ן+אֶאֱאֶX

ב+אות אית"ן+אֶאֱאֶX\סיומת

הטיית בניין 3 סָאעָד – !סָאעָד (עזר)

הווה\עתיד

אָנָא	בָּאסָאעָד	הִנֵּּ	בִּיסָאעָד	אָנְתוּ	בְּתָסָאעָדוּ
אָנְת	בְּתָסָאעָד	הִיֵּּ	בְּתָסָאעָד	הֵםֵּּ	בִּיסָאעָדוּ
אָנְתִּי	בְּתָסָאעָדִי	אָחָא	מִנְסָאעָד		